

PROP DE VOSALTRES

Felicitació per Pasqua

En celebrar la festa més important per a un cristià, o una comunitat, com és la Resurrecció del Senyor, se'm desperta l'exigència, com a tot seguidor seu, de compartir la felicitat d'aquest esdeveniment que sent l'Església i la necessitat de comunicar-ho als quatre punts cardinals perquè tothom conegui i senti les conseqüències de les paraules i els gestos de Jesucrist. Els cristians ho vivim amb una profunda alegria, omplint de sentit tot allò que pensem, fem i desitgem per al nostre món.

L'Església celebra aquesta festa d'una manera singular cada any i amb característiques pròpies impulsades per cada generació. Recull les adherències i les iniciatives que la cosmovisió cristiana ha anat acumulant al llarg dels segles. Als centres de culte es participa litúrgicament en els misteris de la Redempció, però al carrer, a les famílies i a la societat es respira un ambient de celebració festiva constant. Àpats, música, trobades, segones residències, viatges... són un conjunt d'elements que adornen i fan reviu la novetat d'aquest temps, encara que les motivacions religioses queden una mica difuminades o ocultes.

Com a bisbe de Lleida, em sento en el deure de recordar la centralitat de la Pasqua per a aquells que la celebren i la viuen amb autèntica densitat cristiana. Al mateix temps, desitjo a tots els qui conviuen amb nosaltres una immensa felicitat en el seu entorn familiar i professional. Aquí teniu unes línies, escrites per altres, per a la reflexió, i una imatge pasqual per a la vostra contemplació.

Malgrat els perills immensos en forma d'enfrontaments, guerres o maltractaments que ens afecten en diversos àmbits socials, desitjo que la Pasqua de Resurrecció sigui un moment feliç per a tothom.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

«Per a mi continua havent-hi quelcom gairebé increïble en la idea d'un jove pagès de Galilea que imagina poder portar sobre les seves espatlles la càrrega del món sencer (...) i que no només ho imagina, sinó que ho aconsegueix, de manera que en el moment present tots els que entren en contacte amb la seva personalitat, encara que potser no s'inclinin davant el seu altar ni s'agenollin davant el seu sacerdot, senten, tanmateix, d'alguna manera, que la lletor dels seus pecats desapareix i la bellesa del seu dolor se'ls revela.»

Oscar Wilde, *De Profundis*

«Per fructificar, la llavor necessita la mà que la llanci ben lluny. El vaixell requereix que algú, enamorat del viatge, sigui capaç d'ajudar-lo a abandonar la il·lusòria quietud del port.

La pàgina necessita que alguna persona s'arrisqui a explicar una història.

Tant en les coses més petites com en les més grans trobem la mateixa exhortació a l'esperança.»

José Tolentino Mendonça,
La mística de l'instant

«Senyor, Tu ets la Vida, la meua Vida, la Vida veritable.
Davant la por a la pèrdua,
Tu la meua abundància,
Davant la inseguretat del que és desconegut,
Tu la meua certesa absoluta.
Davant el dolor i la impotència,
Tu la força que em sosté.
Davant la foscor i el no saber,
Tu la llum que il·lumina les meves opcions.
Davant la paràlisi de la meua covardia,
Tu l'impuls de cada intent.
Davant allò que sembla no tenir sortida,
Tu el meu horitzó infinit.
Sí, Senyor, jo crec que Tu ets el Crist. La Resurrecció i la Vida,
La meua Vida, la Vida veritable.»

Gloria Díaz Leonart, Càritas, *Quaresma i Pasqua 2025*

CERCA DE VOSOTROS

Felicitación por Pascua

Al celebrar la fiesta más importante para un cristiano, o una comunidad, como es la Resurrección del Señor me suscita la exigencia, como a todo seguidor suyo, de compartir la felicidad de este acontecimiento que siente la Iglesia y la necesidad de comunicarlo a los cuatro puntos cardinales con el fin de que todos conozcan y sientan las consecuencias de las palabras y los gestos de Jesucristo. Los cristianos lo vivimos con profunda alegría llenando de sentido cuanto pensamos, hacemos y deseamos para nuestro mundo.

La Iglesia celebra esta fiesta de un modo singular cada año y con características propias promovidas por cada generación. Recoge las adherencias y las iniciativas que la cosmovisión cristiana ha ido acumulando a lo largo de los siglos. En los centros de culto se participa litúrgicamente de los misterios de la Redención pero en la calle, en las familias y en la sociedad se respira un ambiente de constante celebración festiva. Comidas, música, reuniones, segundas residencias, viajes... son un conjunto de elementos que adornan y hacen revivir la novedad de este tiempo aunque las motivaciones religiosas quedan un tanto difuminadas u ocultas.

Como obispo de Lleida me siento en el deber de recordar la centralidad de la Pascua para quienes la celebráis y vivís con auténtica densidad cristiana. Al mismo tiempo deseo a todos los que conviven con nosotros una inmensa felicidad en su entorno familiar y profesional. Aquí tenéis unas líneas, escritas por otros, para la reflexión y una imagen pascual para vuestra contemplación.

«Para mí sigue habiendo algo casi increíble en la idea de un joven campesino de Galilea que imagina poder llevar sobre sus hombros la carga del mundo entero (...) y que no sólo lo imagina, sino que lo logra, de suerte que en el momento presente todos los que entran en contacto con su personalidad, aunque quizá no se inclinan ante su altar ni se arrodillan ante su sacerdote, empero sienten de algún modo que la fealdad de sus pecados desaparece y la belleza de su dolor se les revela.»

Oscar Wilde, *De Profundis*

«Para fructificar, la semilla necesita la mano que la arroje bien lejos. El barco requiere que alguien, enamorado del viaje, sea capaz de ayudarlo a abandonar la ilusoria quietud del puerto. La página necesita que alguna persona se arriesgue a contar una historia. Tanto en las cosas más pequeñas como en las más grandes encontramos la misma exhortación a la esperanza.»

José Tolentino Mendonça, *La mística del instante*

«Señor, Tú eres la Vida, mi Vida, la Vida verdadera. Ante el miedo a la pérdida, Tú mi abundancia, Ante la inseguridad de lo desconocido, Tú mi certeza absoluta. Ante el dolor y la impotencia, Tú la fuerza que me sostiene. Ante la oscuridad y el no saber, Tú la luz que ilumina mis opciones. Ante la parálisis de mi cobardía, Tú el impulso de cada intento. Ante lo que parece que no tiene salida, Tú mi horizonte infinito. Sí, Señor, yo creo que Tú eres el Cristo. La Resurrección y la vida, Mi Vida, la verdadera Vida.»

Gloria Díaz Lleonart, Cáritas, *Cuaresma y Pascua 2025*

A pesar de los peligros inmensos en forma de enfrentamientos, guerras o malos tratos que nos afectan en diversos ámbitos sociales, deseo que la Pascua de Resurrección sea un momento feliz para todos.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

El pelegrins lleidatans passen les Portes Santes a Roma

Una cinquantena de pelegrins de la diòcesi de Lleida que han viatjat a Roma per participar al Jubileu de l'Esperança van passar per les Portes Santes de les quatre basíliques de Roma entre el 26 i el 28 de març. Després de passar per la de Sant Pere del Vaticà en la primera jornada a Roma, van seguir les de Sant Joan de Laterà i la de Santa Maria la Major, on els va rebre el canonge lleidatà Mn. Esquerda Bifet, que des de fa anys hi presta el seu servei. Finalment, també van passar la porta de Sant Pau Extramurs.

L'audiència prevista amb el papa Francesc es va suspendre per l'estat de salut del pontífex.

El grup ha aprofitat el viatge, d'una setmana de durada, per visitar les diverses esglésies italianes de Roma, Florència, Pisa i Siena i per compartir experiències.

El pelegrinatge, organitzat pel Secretariat de Pelegrinatges i Romeries del Bisbat de Lleida, s'ha fet entre el 22 i el 29 de març amb l'objectiu de facilitar que els participants puguin guanyar la indulgència en aquest any jubilar.

Romiatge d'un centenar de lleidatans a Montserrat

Cent deu persones de les parròquies de la Mare de Déu de Montserrat, de Sant Bartomeu d'Alpicat i del grup de catequesi de les parròquies de les Borges Blanques, Juneda i Torregrossa, van fer un romiatge al monestir de Montserrat el passat 29 de març amb motiu del mil·lenari de l'abadia. L'expedició va sortir de Lleida a primera hora del matí amb la benedicció del bisbe Salvador que va anar a acomiadar-los. Un cop al santuari, els lleidatans desplaçats van participar a la missa, on van fer ofrena de diversos productes de Lleida, com ara fruita i moscatell, així com una partitura d'Antonieta Melé

en honor a la Moreneta. El pare Mayol va explicar als pelegrins la importància del pelegrinatge i de la salut espiritual en la societat.

Via Crucis a Alfés i Artesa de Lleida

Una quarantena de persones van participar, la tarda del diumenge 30 de març, en el Via Crucis organitzat per l'Arxiprestat del Baix Segre i que es va celebrar a la vila d'Alfés. Els sacerdots de l'arxiprestat van acompanyar els fidels pels carrers d'Alfés fent parada en les diferents estacions. D'altra banda, l'arxiprestat del Baix Urgell-Les Garri-

gues també va celebrar el seu Via Crucis interparroquial el diumenge 6 d'abril. Aquest Via Crucis va sortir de l'ermita de Sant Ramon, a Artesa de Lleida.

Afegir que el cartell de la Setmana Santa de Lleida d'enguany ha estat obra d'Àlex Secanell, una jove lleidatana estudiant de l'Escola Municipal d'Art Leandre Cristòfol.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Aprenguem com Maria a trobar la grandesa de Déu en la petitesa de la vida, protegint el do preciós de la vida: la vida en el ventre matern, la dels nens, la dels qui sofreixen, la dels pobres, la vida dels ancians, la dels qui estan sols, la dels moribunds» (1 de gener).

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè migrants, refugiats i afectats per les guerres vegin sempre respectat el seu dret a l'educació, necessària per a construir un món millor» (2 de gener).

@Pontifex_es: «El nostre Salvador es revela en la fragilitat de la carn. Ve de dalt del cel, però habita en les profunditats de la terra; és el Fill de Déu, però es va fer Fill de l'home. Jesucrist va néixer d'una dona i és un de nosaltres; precisament per això Ell pot salvar-nos» (3 de gener).

@Pontifex_es: «La comunitat internacional ha d'actuar amb fermesa perquè es respecti el dret humanitari en els conflictes. No més atacs contra civils, escoles, hospitals, no més atacs contra llocs de treball! La guerra sempre és una derrota!» (5 de gener).

Els bisbes es reuneixen en la 127a Assemblea de la CEE

L'arquebisbe de Valladolid i president de la Conferència Episcopal Espanyola, Mons. Luis Argüello, va obrir, el dilluns 31 de març, la 127a Assemblea Plenària —a la qual també va assistir el bisbe Salvador— amb un discurs sobre els reptes actuals de l'Església a Espanya i la seva relació amb la societat. L'Assemblea es va desenvolupar al llarg de tota la setmana, fins al divendres 4 d'abril.

Un dels temes centrals de la seva intervenció va ser la família, definida com a pilar de la societat. Va alertar sobre la crisi familiar, la baixada de la natalitat i la necessitat de polítiques que afavoreixin la conciliació i l'accés a l'habitatge, entre altres temes. En el marc de la

sessió inaugural, el fins ara nunci apostòlic a Espanya, Mons. Bernardito Auza, va dirigir la seva darrera salutació a la Plenària abans d'incorporar-se al seu nou destí com a nunci apostòlic davant la Unió Europea.

Mor el pare Salat, impulsor de la pedagogia ignasiana

El pare Ignasi Salat Suñé, impulsor de la pedagogia ignasiana a Catalunya, va morir la matinada del 31 de març als 92 anys. Va néixer el 2 de març de 1933, va ingressar al noviciat de la Companyia de Jesús el 1950, al monestir de Veruela, i es va llicenciar en Ciències Físiques a Barcelona. Ordenat sacerdot el 1966, dedicà la seva vida a la docència des d'una visió innovadora i un profund compromís amb l'ésser

humà. Va desenvolupar la seva tasca educadora i de promoció de la persona als col·legis de Casp i Sant Ignasi a Barcelona, al Joan XXIII de Bell-

vitge i al Col·legi Claver de Raimat a Lleida, en tots ells tant com a professor com fent funcions directives.

Pastoralment mai va abandonar la seva vocació pastoral, col·laborant en diverses parròquies, com la de la Mare de Déu del Roser de Gimenells.

El pare Salat va morir a Sant Cugat del Vallès amb 75 anys de vida religiosa i 59 com a sacerdot. El funeral i enterrament es va celebrar el dia 1 d'abril al Col·legi Claver.

Jornada de Pastoral de Migracions a Madrid

La Delegació de Pastoral per a les Migracions de Lleida va participar a Madrid en la Jornada de Migracions, que es va celebrar entre els dies 28 i 30 de març i que ja arriba a la seva 44a edició sota el lema «Migrants, signes d'esperança».

La reunió va representar una gran oportunitat per conèixer i compartir experiències amb delegats i agents de pastoral de més de 40 diòcesis. Per primera vegada, Catalunya va tenir una gran representació, fet que ha generat el desig de treballar en xarxa també des d'aquí.

REFLEXIONS

Amor és acció que porta esperança als vulnerables i a un mateix

Quan sentim que posem el nostre gra de blat per omplir el rebost i que allò té un efecte real en les persones, quelcom passa a l'interior del nostre cor. I aquest «quelcom» és realment el que pot fer moure el món.

Podríem dir que, en propietat, és l'amor amb majúscula, que es manifesta en les persones després del lliurament als altres. I és aquesta sensació de plenitud, filla del lliurament personal, la que ens connecta entre uns i altres. Els que necessiten i els que donen.

Quan el papa Francesc, en el seu missatge de la Jornada Mundial dels Pobres de l'any 2023, ens recorda que «un riu de pobresa travessa les nostres ciutats i creix cada cop més gran fins a desbordar-se» ens posa al davant, de manera manifesta, la qüestió que ens pot fer sentir que som petits i impotents per resoldre-la. Afegeix el Sant Pare que «aquest riu sembla arrossegat, tant que el crit dels nostres germans i germanes que demanen ajuda, suport i solidaritat es fa cada cop més fort».

Però nosaltres no ens fem petits. Els creients, amb el suport de la nostra fe, sabem que l'amor ho pot tot. I per això, l'esforç i la voluntat de les persones, que ens unim sota el paraigua de Càritas, és com un gra de blat que s'uneix a un altre gra, i a un altre, i a un altre... fins a fer un bon rebost amb el que donar alè, aliment, vida, coratge, acompanyament i sostre. Expandim la nostra xarxa de solidaritat, teixint complicitats i vincles, promovent iniciatives per ajudar els més necessitats i donar l'esperança.

En aquest any del Jubileu de l'Esperança, el dia a dia de Càritas està tenyit d'aquesta sensació del cor tan bona, que no més coneixem els que entreguem, perquè donar aporta tant al qui dona com al qui és regalat.

L'amor és un regal que omple el rebost propi. Encoratjo a sentir-lo, cada dia, amb l'exercici quotidià!

Marta Fortuny

Vicedirectora de Càritas d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,14.22-32 / SI 15 / Mt 28,8-15]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / SI 32 / Jo 20,11-18]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i màrtirs; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / SI 104 / Lc 24,13-35]. La solemnitat litúrgica de sant Jordi, patró secundari

de Catalunya, es trasllada al 30 d'abril; sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustiniana; beata Teresa Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dijous [Fets 3,11-26 / SI 8 / Lc 24,35-48]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap a 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa

Maria Eufràsia Pelletier, rel., fundadora de la Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fundador de les Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); santa Salomé.

25. □ Divendres [Fets 4,1-12 / SI 117 / Jo 21,1-14]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Aní, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / SI 117 / Mc 16,9-15]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, ve-

nerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet i o Anacleto, papa i màrtir; sant Marcel·lí, papa i màrtir; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz, trapenc.

27. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: de l'octava) [Fets 5,12-16 / SI 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jo 20,19-31]. Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastro.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (C)

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

► Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué.

Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

► Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos:

Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó.

Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

«Estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra»

Som ja al diumenge més important de tot l'any litúrgic: el diumenge de la Resurrecció del Senyor. Aquesta resurrecció marca tota la nostra fe. Ho predica sant Pere a la primera lectura. Primer afirma la mort i resurrecció del Senyor: *El mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé, Déu el ressuscità el tercer dia.* Només els apòstols en són els testimonis: *Concedí Déu que s'aparegués no a tot el poble sinó a uns testimonis, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts.* I subratlla la importància de la resurrecció: *Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom,* és a dir gràcies a Crist ressuscitat. El mateix Pere que ara predica amb claredat la resurrecció de Crist no va acabar de creure quan, en el sepulcre, *veié aplanat el llençol d'amortallar tot i que el mocador estava lligat al mateix lloc.* Això no el porta a la fe, no arriba a creure. En canvi, Joan, el deixeble estimat, el model de deixeble: *Entrà l'altre deixeble al sepulcre, ho veié i cregué.* No ha vist encara el Ressuscitat però ja creu. Recorda que ja estava escrit: *Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.* La resurrecció de Crist marca tota la vida del cristià. Per això sant Pau ens recorda: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu, estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* Nosaltres en el moment del baptisme ens vam unir a la mort i a la resurrecció de Crist. Per això l'apòstol pot dir als cristians de Colosses: *viviu en aquest món, però ja heu ressuscitat.* Visqueu, doncs, com a ressuscitats, una vida nova, estimeu tot allò que viurem al cel, no els interessos d'aquí la terra. Busquem, doncs, l'amor, la solidaritat, la pau, l'alegria, la sobrietat, el servei, el desinterès, la paciència. No els diners, el dominar, l'orgull, l'egoisme o ser més que els altres.

Mn. Jaume Pedrós